

Vyhodnocení realizace Regionálního akčního plánu pro střevli potoční (*Phoxinus phoxinus*) na Vysočině v roce 2025

V roce 2025 proběhlo ověření výskytu střevle na všech lokalitách a kontrola stavu některých lokalit s výskytem střevle. Zároveň pokračovala péče o rybníček u Starých Hutí, který je ve správě AOPK a je významným biotopem střevle. V návaznosti na nedávné rozšíření RP byl proveden průzkum potoků s potenciálem na výskyt střevle v CHKO Železné hory.

Obsah:

1. CHKO Žďárské vrchy: Ranský potok, Staviště a Mlýnský potok
2. CHKO Železné hory: průzkum biotopu střevle a prověřování jejího výskytu
3. Včelnička a Huťský potok
4. Sledování stavu střevle na Vysočině – externí monitoring
5. Bobr a střevle
6. Popularizace

1. CHKO Žďárské vrchy: Ranský potok

Ranský potok dlouhodobě čelí suchu - zcela vyschnul v letech 2022–2024. Problémy se suchem pokračovaly i v r. 2025, kdy již 15. června byl téměř vyschlý, a během léta se průtok zcela zastavil a v korytě zůstala jen soustava tůní. Přesto se zde střevle stále vyskytuje. Dne 13. 5. 2025 bylo odchyceno 6 střevlí v úseku pod panelovou cestou (Josef Havelka, Lenka Tlapáková), dne 15. 6. pozorovány stovky jedinců střevle potoční v tůni pod panelovou cestou Václav Hlaváč) a 29. 10. odchycena 1 střevle v tůni pod panelovou cestou (Josef Havelka, Kristýna Mokrá). 21. 3. byla navíc odchycena jedna střevle v okolí lesní cesty na pravostranném přítoku Ranského potoka (Josef Havelka). Výskyt střevle byl tedy v r. 2025 potvrzený na Ranském potoce i jeho přítoku.

Na podzim roku 2025 byla pro podporu střevle obnovena a zvětšena tůň v prostoru tůně vytvořené v roce 2015 (přibližně v pozici 49.6815253N, 15.7983000E) a na jejím konci byla vybudována jednoduchá hrázka. Na dvojitě tůni byla na povodním konci vybudována hrázka dvojitá. Hrázky by měly zadržet vodu a umožnit přežití střevlí v době sucha. Kromě nich byla přímo na toku přibližně v pozici 49.6831844N, 15.7988900E vybudována dvojitá hrázka, pro zajištění protiproudové migrace na ní byla instalována 4 m dlouhá dřevěná migrační rampa.

Obr. 1 - 3: Práh a rampa na Ranském potoce z října 2025. Foto Josef Havelka

Staviště

Výskyt střevle byl v r 2025 potvrzen v tůni u přítoku Staviště pod Pařezným rybníkem (49.5708572N, 15.9965258E), tak v horní tůni u Staviště nad obcí Lhotka (Kuncova zadní; 49.5879147389N 16.0092903639E). 12. 8. 2025 bylo při monitoringu vranek obecných odchyceno 23 střevlí ve druhém monitorovacím profilu pod Pařezným rybníkem, dalších 5 střevlí bylo odchyceno v profilu nad obcí Lhotka. V tůni pod Pařezným rybníkem se střevle vyskytuje společně s kriticky ohroženou slunkou, ale také invazní střevličkou (23. 10. 2025 bylo v souvislosti s odtěžením nánosů a nárostů v tůni a vodoteči odloveno 7 střevlí potočných a 1 střevlička východní – ta pocházela patrně z Pařezného rybníka). Další 6 střevlí potočných bylo odchyceno v tůňce na odpadu z Pařezného rybníka mezi tůňkou a soutokem s potokem Staviště (49.5708511N, 15.9965367E). Krátce nato bylo na tůňce a vodoteči provedeno odtěžení náplav a nárostů makrovegetace. Dalším opatřením na podporu střevlí potočných bylo odtěžení náplav a nárostů na tůňce vedle potoka Staviště nad obcí Lhotka (souřadnice 49.5849689N, 16.0098311E, „Nad obcí“).

Při pravidelném interním monitoringu ryb (Josef Havelka) byla střevle zjištěna na dvou profilech ze tří, stejně jako v r. 2021 chyběla na nejnižše položeném profilu Plíčky. Také početnost byla srovnatelná.

Obr. 4: Obnovená tůň pod Pařezným rybníkem v říjnu 2025. Foto Josef Havelka.

Obr. 5: Obnovená tůň nad obcí Lhotka v říjnu 2025. Foto Josef Havelka

Mlýnský potok v CHKO Žďárské vrchy

V roce 2025 pracovníci CHKO (Josef Havelka) opakovaně prověřovali výskyt střevle na Mlýnském potoce nad Velkou Losenicí. Bohužel, střevle zde potvrzena nebyla, a je otázka, zda tato izolovaná část populace nezanikla.

2. CHKO Železné hory: průzkum biotopu střevle a prověřování jejího výskytu

V dubnu 2026 prošli pracovníci RP Jana Matrková a Ondřej Machač dva přítoky Doubravy s potenciálem výskytu střevle: Bárovku a Zlatý potok. Cílem bylo prověření charakteru toku, mapování

migračních bariér a zhodnocení vhodnosti pro střevli potoční. V říjnu 2026 následně pracovníci RP provedli mapování výskytu střevle na Bárovce, Zlatém potoce a Cerhovce.

Zlatý Potok i Bárovka mají na horním toku přirozený charakter, pro značný spád (peřejnatý až kaskádovitý charakter, nedostatek vhodných tůní) jsou zde však pro střevli nevhodné. Bárovka ve střední části, mezi Suchou a Libicí, přirozeně meandruje, tok má přírodě blízký charakter s kamenitým dnem, místy s bahništerkovými tůněmi a klidnějšími pasážemi, a pouze jedinou migrační bariérou (stupeň u rybníčku severně od Libice nad Doubravou). Výskyt střevle byl potvrzen na třech profilech na spodním a středním toku – až po zmíněné rybníčky. V obci Suchá-Lány již střevle zjištěna nebyla.

Zlatý potok pod Kraskovem je značně fragmentovaný, jednak dvěma velkými rybníky (Horní a Dolní Peklo), jednak vysokými kolmými stupni v NPR Lichnice. V úseku pod rybníky Horní a Dolní Peklo je také voda značně eutrofizovaná a dochází zde k tvorbě nežádoucího sedimentu a biofilmu na kamenech. V obci Třemošnice je tok extrémně fragmentován soustavou pětadvaceti kolmých betonových stupňů s typickou výškou 50–150 cm, koryto a břehy jsou upravené. Pod Třemošnicí je tok přírodě blízký s kamenitým dnem, místy s tišinami, mimo obce s přirozenými břehy a dostatkem úkrytů ve vodě, kameny, dřevo. Podle výsledků průzkumu střevle na potoce obývá nejen tento přírodě nejbližší dolní úsek Zlatého potoka, ale překvapivě také tvrdě upravené úseky toku mezi betonovými stupni v Třemošnici. Její výskyt vyznívá nad obcí Třemošnice pod Hedvikovem, pravděpodobně kvůli většímu spádu.

Obr. 6: Zlatý potok v Třemošnici – i zde přežívá populace střevle. Foto Jana Matrková

Obr. 7: Fragmentace Zlatého potoka na dolním toku. Každý bod představuje jednu migrační překážku.

Na Cerhovce byla střevle zjištěna na všech třech lovných profilech na dolním toku až po Nový mlýn u Podmoklan, minimálně na dolním a středním toku jde patrně o kontinuální výskyt.

3. Včelnička a Huťský potok

Pracovníci AOPK ČR (zejm. Jiří Skála) průběžně prováděli kontroly a údržby na rybníčku u Starých Hutí, který je klíčovým biotopem střevle v tomto povodí. Nutná je zejména pravidelná kontrola a průběžná údržba drobného náhonu, který rybníček napájí a propojuje s Huťským potokem

V říjnu proběhl výlov rybníčka za účelem jeho celkové revitalizace (odstranění vegetace a části sedimentů, drobné opravy). Pracovníci AOPK ČR slovíli celkem asi 1200 ks střevlí a 400 ks slunek. Společně s několika raky byly ryby po dobu zásahu (tj. tři dny), drženy na sádkách. Další část ryb přežila v náhonu a ve zbytkové zátopě rybníčka, která byla cíleně ponechána bez zásahu. Celkově byla populace střevle odhadnuta na nižší tisíce jedinců, a potvrdilo se obnovení jejího rozmnožování - přítomny byly všechny věkové kategorie. Rybníček byl revitalizován a ze zátopy odstranění predátorů (4 pstruzi). Ryby držené na sádkách byly po ukončení prací vráceny do rybníčka, nebyl zaznamenán žádný úhyn a jevíly se v dobré kondici.

Obr. 8: Sběr ryb při výlovu rybníčka u Starých Hutí, 7 října 2025. Foto Petr Piechula.

Obr. 9 Rybníček u Starých Hutí po revitalizaci, 10 října 2025. Foto Petr Piechula

Obr. 10a, b: Záchranný transfer střevlí a slunek na Rybníčku u Starých Hutí, 7. – 10. října 2025. Foto Jana Matrková, Petr Piechula

4. Sledování stavu střevle na Vysočině – externí monitoring

V roce 2025 proběhl externí monitoring výskytu střevle na všech známých lokalitách na Vysočině mimo CHKO. Průzkum garantovali ichtyologické týmy pod vedením RNDr. Pavla Vlacha, Ph.D., a doc. Ing. Pavla Jurajdy, Dr. Jde o třetí vlnu monitoringu od vzniku RAP r. 2016. Výskyt je ověřován na stejných lovných profilech stejnou metodou, což umožňuje zhodnocení změn populací v čase. Výstupem je kromě samotného monitoringu také zhodnocení vývoje populace a návrh vhodných opatření.

Včelnička a Hutský potok

Ve srovnání s rokem 2021, kdy bylo zjištěno celkem osm druhů ryb a mihule potoční, bylo v r. 2025 druhové spektrum výrazně chudší. Eudominantními druhy byly střevele, pstruh a vranka, lokalita je významná i pro mihuli. Nepodařilo se však již potvrdit výskyt dvou druhů typických pro drobné toky - mřenky mramorované a hrouzka obecného. Střevele se početněji vyskytuje pouze na dvou profilech na Hutském potoce pod Rybníčkem u Starých Hutí, populace v toku tedy může záviset na výskytu v rybníčku (viz kap. 3). Její početnost oproti r. 2021 klesla. Dále od rybníčku a na Včelniče je výskyt střevele jen ojedinělý. Na zhoršení stavu ichtyocenózy se může podílet periodické vysychání, degradace a fragmentace toku a na Včelniče splachy jemnozrnného sedimentu. Lokalita je z hlediska ochrany přírody velmi cenná a potenciálně perspektivní, patří k těm, na něž je třeba zaměřit pozornost a úsilí.

Želivka

Populace střevele se podle průzkumů jeví jako životaschopná a dostatečně početná, v úseku pod Želiví je patrný mírný pokles početnosti. Ichtyocenóza Želivky zůstává druhově pestrá, ale dochází k její vnitřní reorganizaci: posilují populace tlouště (což může mít na střevele škodlivý vliv) a druhů pstruhového pásma. Největším problémem toku zůstává antropogenní kolísání průtoků vlivem provozu MVE, a dále eutrofizace vody (zejm. pod nádrží Sedlice za nízkých průtoků).

Interně jsme zároveň v listopadu 2025 ověřili migrační prostupnost a charakter biotopu na toku Želivky pod Želiví. Koryto zde má přírodě blízký charakter a tok fragmentují jen tři historické jezy.

Martinický potok

Na Martinickém potoce pozorujeme značné kolísání populace střevele a její diskontinuální výskyt: v r. 2025 byla střevele potvrzena pouze na polovině sledovaných profilů (3 ze 6). Oproti r. 2021 populace patrně dále slábne, početnější výskyt byl zjištěn jen na jednom profilu. Dlouhodobě zde ustupuje i vranka. Populace střevele i celá ichtyofauna je výrazně ovlivněna patrně zejména kolísáním průtoků v důsledku provozu MVE na Martinickém rybníce, dále hospodařením na Martinickém rybníce, dále také znečištěním a nízkými průtoky. Populace je ohrožená a zranitelná, nicméně jeden z hlavních problémů - provoz MVE a hospodaření v rybníce – je řešitelný.

Sázavka

Střevele na Sázavce patří k dominantním druhům, spolu s vrankou a hrouzkem. Střevele byla potvrzena na všech čtyřech sledovaných profilech a po poklesu v r. 2021 se její populace opět obnovila. Mírně znepokojivá je absence juvenilních jedinců, v populaci převažovaly ryby s délkou 5–7 cm, tohoroční jedinci byli výjimkou. Sázavka patří k ekologicky hodnotným tokům a hostí perspektivní lokalitu střevele. Kromě sucha patří mezi problémy lokality fragmentace, splachy ze zemědělství a úniky ryb z rybníků.

Chlumský potok

V krátkém pramenném úseku Chlumského potoka nad Chlumským rybníkem přežívá izolovaná populace střevele potoční. Je to jediná ryba, která zde nyní žije. Po výrazném vzestupu populace mezi lety 2015 a 2021 je podle výsledků z r. 2025 populace střevele stabilní. Z hlediska početnosti se populace jeví jako dlouhodobě životaschopná, její dlouhodobá perspektiva je však vinou hydrologické limitace špatná a situace těžko řešitelná.

Doubravka

Doubravka je drobný, vysychající přítok Doubravy. Stav ichtyocenózy v roce 2025 potvrzuje dlouhodobě nepříznivý vývoj a pokračující ústup druhů vázaných na drobné podhorské toky. Střevele potoční zůstává jediným původním druhem ryby, který se v toku udržuje souvisleji, avšak ve velmi nízkých početnostech a s omezenou reprodukční úspěšností. Mřenka mramorovaná byla zaznamenána už jen ojediněle, a její výskyt lze považovat za zbytkový, pstruh potoční byl zjištěn naposledy v r. 2015. Hlavním problémem, který zásadně ovlivňuje ekologickou stabilitu toku, je opakované a dlouhodobé vysychání Doubravky. V suchých obdobích se tok opakovaně mění v izolované tůň. Nízké až nulové průtoky a vysoké letní teploty umocňují vliv znečištění z obcí i zemědělství a situaci dále zhoršují odběry vody a fragmentace toku. Perspektiva populace střevele i raka je zde proto špatná.

Hostačovka

Hostačovka je další drobný tok, kde zbytková izolovaná populace střevele čelí vysychání a znečištění. Výskyt druhu je omezen na krátký, regulovaný a fragmentovaný úsek potoka v obci Vilémov. Diverzita a početnost ichtyocenózy Hostačovky se přitom od zahájení sledování v r. 2015 snížila. Zcela vymizely

druhy jako plotice obecná, jelec tloušť a hrouzek obecný. Střevle potoční si udržuje silnou populaci na středním profilu, zatímco na horním a dolním profilu mizí. Na soutoku s Babským potokem pozorujeme nárůst její populace, ale tento trend je vyvažován expanzí střevličky východní, která představuje vážnou konkurenční hrozbu. Hlavní hrozbou je zde patrně kombinace nízkých průtoků a znečištění z komunálních vod (zejm. amoniak z ČOV).

Doubrava

Na Doubravě bylo sledováno celkem 12 profilů. Střevle byla potvrzena na většině z nich. Střevle potoční vytváří na Doubravě výrazně nerovnoměrně rozloženou populaci, jejíž jádro se nachází v horním toku od Údolí Doubravy po Libici nad Doubravou. Zde dosahuje nejvyšší početnosti i nejvyrovnanější věkové struktury, zatímco ve středních a zejména dolních úsecích toku je její zastoupení omezené nebo chybí úplně. Na horním toku nad obcí Bílek nebyl výskyt střevle tak jako v minulých letech prokázán. Na sledovaných profilech pod Libicí nad Doubravou střevle mezi roky 2016–2025 celkově spíše ustupuje - v nejspodnějším sledovaném úseku (nad přehradou Pařížov) došlo k výraznému poklesu až vymizení druhu, a ve středním toku jsou početnosti nižší a více kolísají. V této části je Doubrava negativně ovlivněna fragmentací, úniky rybníčních druhů a zhoršenou kvalitou vody. Úsek nad Libicí hostí silné a relativně stabilní populace, které v současnosti představují klíčové refugium druhu v celém sledovaném území. Z hlediska ochrany druhu je však tato situace značně křehká, protože jádrová populace se nachází na relativně krátkém, migračně omezeném úseku toku.

To se potvrdilo již v říjnu 2025, kdy byl tok Doubravy vytráven – došlo k opakovanému úniku biocidu na ošetření dřeva (patrně Lignofix či jiného podobného) ze Ždírcce nad Doubravou. Látka je vysoce toxická pro vodní organismy. K další, tentokrát ropné, havárii došlo lednu 2026. Znečištění ropnými látkami bylo opakovaně zjištěno na Jánském potoce ve Ždírci nad Doubravou nad jeho soutokem s Doubravou.

V říjnu 2025 provedlo Povodí Labe průzkum stavu společenstva vodních bezobratlých na několika lokalitách řeky Doubravy - terénní šetření a odběry makrozoobentosu v souvislosti se zjištěným výtokem cizorodé látky. Z výsledků vyplývá, že diverzita na lokalitách ovlivněných havárií je nižší než obvykle, ale přímou souvislost s havárií nelze prokázat (nebyly patrné viditelné úhyny vodních organismů - ty mohly však být zamaskovány časovou prodlevou a vypouštěním vody z několika rybníků). Hlavním negativním vlivem tak v daném úseku řeky Doubravy zůstává zátěž z odpadních komunálních vod a výtoky z rybníků v kombinaci s provedenými úpravami toku v určitých úsecích řeky Doubravy

Ačkoliv nebyla zjištěna akutní intoxikace živočichů v přímé souvislosti s uniklými látkami, nelze vyloučit negativní vliv havárií vedoucí k pozdějším úhynům v důsledku oslabení společenstev organismů v zimním období. Toto oslabení se může projevit až později. Je proto vhodné se zaměřit na kontrolu populací významných a zvláště chráněných druhů. Prověření toho, jak se tyto havárie podepsaly na ichtyofauně nejcennějšího úseku Doubravy, je jednou z priorit roku 2026.

Šlapanka

Střevle se vyskytuje v izolovaném krátkém úseku horního toku. V roce 2025 byl na všech třech sledovaných profilech zaznamenán hojný výskyt střevle potoční a zastoupeny byly všechny věkové třídy. Oproti r. 2021 střevlí výrazně přibýlo a zlepšila se věková struktura její populace. Zároveň ubylo nežádoucích druhů ryb (okoun, perlín, střevlička, plotice) splavených z rybníků. Přibýlo také hrouzků. Populace střevle je zde nyní v optimálním stavu, střevle je dominantní a tvoří stabilní a udržitelnou populaci. Tok si momentálně nevyžaduje zásahy.

Sázava

I v r. 2025 byl potvrzen výskyt střevle v úseku mezi obcí Sázava u Žďáru a Simtamy. Její přítomnost je patrně kontinuální, početnost však slabá a populace je lokálně věkově nevyvážená. Situace byla podobná jako v r. 2021. Z dat zjištěných v obou letech sledování by se dalo usuzovat, že by se mohlo jednat spíše o jedince pocházející z některého z přítoků, než že by v Sázavě byla stabilní početná populace. V obou letech jsou vzorky střevle málo početné a reprezentované převážně plůdkem, což by hypotézu výskytu střevle v Sázavě dotovaného z populací z přítoků podporovalo. Důvodem menší početnosti střevle potoční v Sázavě může být i poměrně vysoká rychlost proudu a menší podíl mělčin s pomaleji tekoucí či stojatou vodou – tok svým charakterem vyhovuje spíše ouklejce a hrouzkovi.

Na sledovaných přítocích Sázavy byla situace různorodá – zatímco na Borovském potoce šlo spíše o pokles, na spodním toku Mlýnského potoka populace výrazně narostla a její věková struktura byla vyrovnanější (srovnej s vymizením střevle na horním toku stejného potoka – viz kap. 1). Jádro populace

je přítom na středním toku mezi Velkou Losenicí a Novými Dvory, nad Ronovem stěvlí ubývá. Stěvle tvoří stabilní a životaschopnou populaci i na Poděšínském potoce pod Nížkovem, kde navíc podmínky pro stěvli zlepšila bobří hráz.

Svratka

Stěvle byla zjištěna na všech sledovaných profilech, a zpravidla v ichtyofauně dominuje a úspěšně se zde množí. Výskyt stěvle je kontinuální, místy je populace věkově nevyrovnaná. Bohatá populace byla poprvé potvrzena i nad Sedlišťem. Zdá se, že v posledních letech se její početnost zvyšuje, a oproti historickým datům se šíří.

Bobrůvka (Loučka)

Stěvle byla potvrzena na sedmi profilech z osmi, v úseku od Šiklova mlýna až po hranici kraje Vysočina. Obvykle byla stěvle zastoupena na profilu více věkovými kategoriemi, avšak v nízkých početnostech. Na celém sledovaném úseku toku Bobrůvky se stěvle potoční vyskytuje sice stabilně, ale ani v roce 2025 nebyla prokázána vysoká početnost jejích populací. Slabá početnost ohrožuje stabilitu populací stěvle. Limitující je patrně geomorfologie toku, který vhodnější spíše pro ouklejku a vranku (její populace na sledovaných profilech však mezi roky 2021 a 2025 výrazně klesla).

Želetavka

Výskyt stěvle potoční se ve sledovaném úseku Želetavky letos nepotvrdil. Stěvle zde stabilní populaci netvoří a 6 tohoročních jedinců zachycených v roce 2021 pocházelo s velkou pravděpodobností z některého z přítoků. Z nich se jako nejperspektivnější jeví Bihanka, kterou také sledujeme. I přes to, že na obou profilech, zvláště pak u Tříletého mlýna, byla populace stěvle potoční méně početná než v roce 2021, dá se předpokládat, že v Bihance tvoří tento druh životaschopnou populaci a její stav je hodnocen jako setrvalý. Možným důvodem nižší početnosti stěvle, potažmo všech ryb, mohou být vysoké povodňové stavy v červenci 2025, které tok z části propláchly.

5. Bobr a stěvle

V rámci monitoringu byl také nově posouzen výskyt stěvli v zátopě bobřích hrází na dvou přítocích Sázavy (vzdálenost obou mokřadů vzdušnou čarou 12 km). Cílem bylo vyhodnotit, jak stěvle a bobr v podmínkách Vysočiny interagují. Ukázalo se, že každý z bobřích mokřadů má zcela jiný charakter rozlivu a je z hlediska výskytu stěvle i ryb obecně jiný.

V hrázi na horním toku **Šlapanky** bylo ve 100 m zátopy zaznamenáno pouze 7 perlinů a 1 hrouzek. Všechny ulovené ryby byly zjištěny v původním korytě Šlapanky, přestože se tam vyskytovaly velké nánosy bahna. Rozliv nad bobří hrází nevytvořil podmínky podporující výskyt ryb. Většina zaplavené plochy byla mělká a se zahnívajícím zaplavenou terestrickou vegetací pro ryby nevhodná.

Obr. 11: Ichtyologický průzkum zátopy bobří hráze na Šlapance. Foto Jana Matrková

Obr. 12: Ichtyologický průzkum zátopy bobří hráze na Šlapance. Foto Zábój Hrázský

Bobří hráz na **Poděšínském potoce** na obci Buková byla cca 1 m vysoká a pár metrů pod ní se nacházela, druhá menší Přehrazený tok vytvořil zátopu v délce 70 m, která byla prolovena. Na krátkém úseku za hrází se voda vylila do šířky cca 15-20 m, avšak na zbývající části nadržného úseku voda zůstala v původním korytě, kde tak byla větší hloubka (ztěžující částečně odlov) a také usazený nános (20-25 cm) sedimentu. Na rozdíl od bobří hráze na Šlapance vytvořila bobří hráz na Poděšínském potoce podmínky vhodné pro život ryb. Nadržná voda zvýšila hloubku původního potoka a rozšířila jeho koryto, ale nedošlo k rozliti do širokého okolí a vytvoření mělké bažiny. V rybím společenstvu bylo zaznamenáno 6 druhů ryb, přičemž nejpočetnější byly střevle potoční a plotice obecná. Bobří hráz tak vytvořila prostředí podobné malé tůni či rybníčku, což podporuje výskyt právě eurytopních a limnofílních druhů, které by se v původním proudném úseku toku delší dobu neudržely.

6. Popularizace

V říjnu 2025 vyšla tisková zpráva k monitoringu střeve potoční na potocích v CHKO Železné hory, která je zmíněna i na Facebooku CHKO Železné hory. Na Facebooku CHKO Žďárské vrchy byla také prezentována revitalizace rybníčka u Starých Hutí.

Zapsala Jana Matrková, AOPK ČR, RP Správa CHKO Vysočina, V Havlíčkově Brodě 13. března 2026